

Resebrev Nr 125

27 juni – 6 juli 1999

LUND–BERGA–BARCELONA

Ända sedan 1980 har vänsterns blåsorkester i Lund, Röda kapellet, och dess systerorkester i Stockholm arrangerat årliga sommarläger – för det mesta förlagda till svenska folkhögskolor men då och då också utomlands. 1999 organiserade jag tillsammans med Gunnar Sandin och Göran Swärd ett läger i staden Berga i Katalonien, nordväst om Barcelona, dit vi for med buss från Lund.

Det blev ett annorlunda musikläger, 130 svenska musiker och sångare inhysta i ett dormitorium tillhörigt ett nunnekloster, väl omhändertagna av nunnorna, och vi var paradoxalt nog inbjudna till Berga av en karismatisk kristdemokratisk borgmästare. Som emellertid nyss förlorat lokalvalet till socialistpartiet och tvingades avgå just under den vecka vi var på besök. Läs om hur politiken spelade oss ett spratt.

Jaume Farguell, karismatisk kristdemokratisk borgmästare

Sommaren 1999 organiserade jag tillsammans med Gunnar Sandin och Göran Swärd Röda Kapellets musikläger i staden Berga i Katalonien, nordväst om Barcelona, dit vi for med buss från Lund. 130 svenska musiker och sångare deltog i det veckolånga besöket på inbjudan av Jaume Farguell, karismatisk kristdemokratisk borgmästare. Vi såg fram emot att lära känna den katalanska blåsmusiken. Det gjorde vi men samtidigt hamnade vi i ett spänt politiskt läge med oförutsedd utgång.

- Lockade av den spännande folkska blåsmusiken i det spanska Katalonien for vi alltså med buss från Lund den 27 juni 1999 till bergsstaden Berga på Pyreneernas sydsluttning, en resa på 36 timmar.

Vi hade etablerat kontakt med flera så kallade cobla-orkestrar med sättning av handtrumma, skalmejor, kornetter, horn, tromboner och kontrabas.

Orkestrar som svarar för dansmusiken – *sardanes* – vid årets många religiösa högtider och som utgör en viktig del i den spirande nyvunna katalanska självmedvetenheten, valde orkestern att förlägga sitt sommarläger till staden Berga.

Att det just blev Berga berodde dessutom på **Jaume Farguell**, stadens kristdemokratiske borgmästare. För Farguell hade under sina 10 år som stadens styresman av flera skäl kommit att bli en stor vän av Sverige.

Sverigekopplingar

Det finns nämligen flera kopplingar. Den roligaste är hur Farguell själv hade sökt på Internet och beslutade kontakta andra platser i världen med samma namn.

Det visade sig då att det finns ganska många Berga just i Sverige. Ett sådant ligger i Småland, i Högsby kommun, och kommunledningen där blev genast entusiastisk och nappade på Farguells kontaktsökande. Det ledde till att spanska Berga och småländska Högsby blev vänorter med ett omfattande samarbete inom många områden. Det uppförde till och med ett minnesmärke i Berga över en Högsbybo som omkom i Estoniakatastrofen 1994.

Nunnorna som tog hand om oss kom till vår konsert.

Svenska paviljongen till Berga

Dessutom fanns det en annan svensk koppling till Berga. Den uppstod i samband med den internationella Industriutställningen på Montjuich-berget i Barcelona 1929, där Sverige var väl företrätt med en magnifik svensk paviljong ritad av den välkände arkitekten **Peder Clason**.

Efter utställningens slut flyttades paviljongen till Berga, 100 km norrut, och där kom den att användas som flickskola. Så småningom förföll dock byggnaden under **Franco**-diktaturen, då det oppositionella Katalonien generellt försumrades, och den revs slutligen på 1950-talet. Men märkligt nog höll just nu denna svenska paviljong på att återuppföras i Berga 1999, som en symbol för vänskapen med Sverige. Den skulle komma att återinvigas samma höst med deltagande av den svenske ambassadören. Journalisten Lars Westman hade för övrigt i flera artiklar i tidningen Vi följt arbete med paviljongens återuppförande.

Generöst mottagande

För Röda Kapellet innebar allt detta öppna dörrar och stor generositet vid sommarens besök i Berga. Stadens förnämliga musikskola ställdes kostnadsfritt till orkesterns disposition hela veckan, och flertalet av de 130 svenska deltagarna inkvarterades billigt på ett dormitorium, sovsalar i dominikanernunnornas internatskola i staden.

Staden bjöd svenskarna, som förutom medlemmar av blåsorkestrarna från Lund och Stockholm

Borgmästaren hälsar välkommen vid en mottagning i Rådhuset. Här med Lars Eklund och Gunnar Sandin i lägerledningen.

också bestod av vänsterns kör i Stockholm, Trots Allt, på en champagnemottagning och borgmästare Farguell överlämnade vid en högtidlig ceremoni stadens vapen som gåva till Röda Kapellet.

Magnflk amfiteater

Och som grandios avslutning på veckans musikaliska program, under ledning av dirigenterna **Per-Åke Holmlander, Joakim Casagrande, Håkan Carlsson, Ulv Saxing** och **Håkan Olsson** samt körledaren **Cecilia Åslund**. anordnades en konsert på Bergas imponerande utomhusamfiteater i Lledro-parken med utsikt över en stor del av staden. Marknadsföringen var enorm; jätteaffischer med reklam för "Capella Rojas" konsert fanns uppsatta över hela staden och dessutom för radiobilar runt och uppmanade Bergaborna att komma och lyssna.

Amfiteatern var inför konsertens början klockan 22 på kvällen fullsatt av en månghundrahövdad förväntansfull publik, inklusive nunnorna som förestod dominikanerskolan. Och det blev en föreställning som uppfyllde förväntningarna, med en blandning av väldigt svensk musik och en flört med det katalanska.

Per-Åke Holmlander hade specialkomponerat ett verk i tre satser för en kombination av katalansk cobla-orkester och svensk amatörblåsorkester, ett verk som byggde på en välkänd svensk sommarsalm, som sedan också kören till publikens stora gillande framför. de på katalanska. Sången var "Les Plantes Ja Floreixen", mera känd som "Den Blomstertid nu kommer".

Farguells sista projekt

Ironiskt nog blev konserten med Röda Kapellet det sista projekt som Jaume Farguell fick genomföra i egenskap av borgmästare. För vid kommunalvalet som hållits strax innan hade Farguells kristdemokrater förlorat makten i staden, och oppositionen skulle ta över borgmästareposten.

Det ryktades under veckan att Farguell eventuellt skulle tvingas avgå på fredag kväll, och Röda Kapellets konsert som ursprungligen planerats till lördagskvällen flyttades därför till fredag och en planerad avskedsfest på söndag kväll ersattes med mottagning i Stadshuset på onsdag middag. Och mycket riktigt kom, precis före konserten, budskapet att den nya kommunledningen enats om sina företrädare, och Farguells 10-åriga borgmästartid därmed var till ända. Socialisterna tog över styret, och det blev ironiskt nog dags för den svenska vänsterns musikaliska företrädare att lämna Berga.

Göran Swärd och Gunnar Sandin i lägerledningen

Lars Eklund

Jaume Farquell

Mer om Bergaläget – Håkan Olsson kommenterade i Veckobladet

Ovanstående text (publicerad i tidningen Arbetet 25 august 1999) ger en god beskrivning av den lätt absurda politiska kalabaliken kring Röda Kapellets sommarmusikläger i Berga i Katalonien. Ett gediget och slitsamt organisationsarbete av **Gunnar Sandin**, **Göran Swärd** och **Lars Eklund** bäddade dock för att det mastodontiska lägret med 130 personer fördelade på ett antal orkestrar och kör skulle fungera väl.

Men – samtiden skulle spela dem svåra spratt. Att Röda Kapellet skulle liera sig med den karismatiska kristdemokratiske borgmästaren **Jaume Farguell** är väl numera bara att se som en krumelur i den avideologiserade marginalen.

Farguell var Sverigevän och initiativtagare till vänortsföreningen med småländska Berga/Högsby kommun. Farguell drev projektet att återuppbygga den svenska paviljongen från 1929 års världsutställning i Barcelona.

Allttnog, vi ankom Berga en varm julidag, blev hjärtligt mottagna och fick disponera fina lokaler. Upplagt för att repetera hela veckan inför avslutningskonserten på lördag och avskedsfesten på söndag.

Plötsligt surrade stan av rykten. Lojt semesterutstyrda i den massiva sommarvärmen befann vi oss helt oförskyllt mitt i ögat för en lokalpolitisk orkan. Vid kommunalvalen nyss hade Farguells kristdemokrater förlorat makten i staden till en spretig opposition med framförallt socialister. Men skulle oppositionen kunna enas? Det kanske mest enande hos dem var motståndet mot just Farguell. Fast det var tveksamt om detta skulle räcka till en koalition mellan heterogena partier.

Många snabba konferenser i lägerledningen, vad göra? Överlever Farguell? Om inte, vad gör **vi**? Det är ju Farguell som låg

bakom vårt mottagande och allt som ordnats för oss. Jo, Farguells avskedsfest på söndagen förvandlades till en splendid mottagning i det vackra stadshuset med skumpa för 130 på blanka middagen redan på onsdagen, vilket var klart uthärdligt.

Vad värre var, konserten måste förläggas redan till fredagen. Jag blev själv ospelandes vittne till undret i den sagolikt vackra moderna amfiteatern högt uppe på berget. Efter endast fyra dagars repetitioner avhöll Capella Roja med systerorkestern i Stockholm och kören Trots Allt och barnorkester en lysande och stämningsfull konsert tillsammans med en av de lokala cobraensemblerna. Trots den korta tiden och de svåra noterna blev det ett härligt musikaliskt resultat, som livligt applåderades av en förtjust publik på 600 personer som fyllde amfiteatern.

Farguell då? Jo, lagom till konserten kom budet att oppositionen lyckats ena sig och därmed var Farguells tioåriga borgmästarperiod till ända. Så kom det sig att Röda Kapellets insats höll på att gå över styr på grund av en socialistisk "revolution" som välte kapellets kristdemokratiska beskyddare ur sadeln.

Håkan Olsson

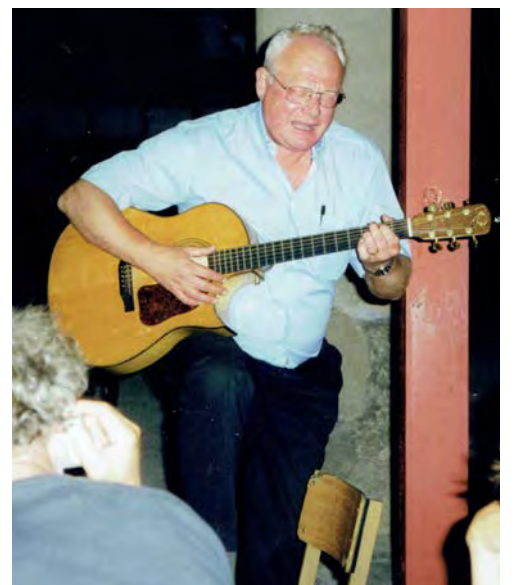

RÖDA KAPELLET

• Röda Kapellet är namnet på vänsterns blåsorkester i Lund. Den bildades 1974 med det primära syftet att spela på dåvarande vpk:s 1 maj-demonstrationer och man hette på den tiden helt följdriktigt Lunds kommunistiska blåsorkester. Det spelades nästan uteslutande politisk musik, och orkesterns medlemmar som rekryterats ur 68-vänsterns led i Lund spelade ofta hellre än bra.

Med tiden breddades dock musiken avsevärt och den politiska utvecklingen, där Lunda-vänstern kom att spela en viktig roll i vänsterpartiets brytning med den kommunistiska traditionen, återspeglades också i att orkestern i slutet av 1980-talet valde att byta till det mindre komprometterande namnet Röda Kapellet. Allt fler anslöt sig till orkestern för musikens skull, och inte alla delade längre den partiideologi som från början gällt.

I takt med att musiken i sig själv gavs större betydelse växte också intresset för förkovran, och alltsedan 1980 har orkestern tillsammans med sin systerorkester i Stockholm, Vänsterns blåsorkester, årliga sommarläger under professionell musikalisk ledning. En verksamhet som genom åren resulterat i flera udda men spännande konsertframträdanden, som när Beethovens femte symfoni framfördes i blåsararrangemang inför en häpen publik av lördagsflanörer i Kramfors centrum sommaren 1995 eller året innan då typiskt ursvensk musik som Hugo Alfvéns *Begravningsmarsch* spelades inför en måttligt intresserad publik i stadsparken i den lilla sydtjeckiska staden Jindichuv Hradec efter en veckolång vistelse i staden.

På grund av Covid-19-pandemin har sommarläggen ställts in 2020 och även 2021, men planeringen är i full gång för ett sommarläger i Greifswald i Tyskland sommaren 2022.

**EXTRAORDINARI
CONCERT**
A CÀRREC DE LA BANDA

**Röda
Kapellet**
(Capella Roja)

Direcció: Per-Åke Holmlander

Una de les més prestigioses formacions musicals sueques que és uns dies a la nostra ciutat, realitzant el seu habitual **SEMINARI MUSICAL D'ESTIU**, que el conformen 130 músics i cantants.

**ACTUARAN TAMBÉ
DIVERSES CORALS
I DIFERENTS
FORMACIONS MUSICALS**

Amb un variadíssim programa de música sueca, anglosaxona, catalana i altres

**EN CAS DE MAL TEMPS L'ACTE
ES FARÀ AL TEATRE MUNICIPAL**

CIUTAT DE BERGA

**DIVENDRES
2
JULIOL
1999**

**2/4 DE 10
DEL VESPRE**

**AUDITORI
DEL
PARC DEL
LLEDÓ**

ORGANITZA:

**AJUNTAMENT
DE BERGA**

**ENTRADA
LLIURE**

**TOTHOM
HI ÉS
CONVIDAT**

Webbsida: <https://rodakapellet.nu>

LARS DAGBOKSANTECKNINGAR

Söndag 27 juni 1999

Avfärd klockan 09.00 med abonnerad buss från Lund till Berga i Katalonien, Spanien. Hela familjen (**Lars, Bubu, Mattias, Marie** och **Daniel**) med på resan till Röda Kapellet sommarläger 1999, som planerats för av en organisationskommitté bestående av mig tillsammans med **Gunnar Sandin** och **Göran Swärd**. Dessa sommarläger har arrangerats årligen sedan 1980 tillsammans med Vänsterns Blåsorkester i Stockholm och har mestadels hållits på någon skola eller folkhögskola i Sverige, men några få gånger har läger arrangerats utomlands, och så var alltså fallet nu 1999.

Vi beslutade att hålla reskostnaden nere genom att hyra en buss med förare (Hyllingebuss) och de flesta deltagarna från Lund för med bussen, medan de i Stockholm med några undantag valde att flyga till Barcelona.

Barnens vän **Tobias Torhell** skulle följa med oss, men hans mamma **Catta** körde honom till stationen och hämtade även våra tre barn plus vårt bagage, medan Bubu och jag promenerade dit. Bubu hade för övrigt varit uppe tidigt på morgonen och lagat färdkost.

Det blev en väldigt trevlig resa med god stämning på bussen från start, och till det bidrog **Bengt Hall** som hade med sig sitt dragspel och underhöll gänget.

För först till Malmö där vi plockade upp just Bengt och hans familj innan vi för med 10-färjan från Limhamn till Dragör. Mycket biltrafik denna morgon, alldeles fullt på färjan och vi hade tur som kom på färjan allra sist. Färdades alldeles under nya högbron – Öresundsbroförbindelsen skulle komma att invigas sex månader senare, imponerande,

I Dragör steg en person på, **Ellen Allan**. Sedan körde vi i full fart 2,5 timmar genom Danmark till Rødby och färjan till Puttgarden. Under överfarten åt vi där vår medhavda lunch. Bussen körde sedan hela dagen på autobahn genom Tyskland. De två chaufförerna som turades om att köra informerade om allt som hade med bussen att göra, medan Göran Swärd föredömligt berättade om det stundande musiklägret, han agerade som vår reseledare. Pauser då och då, drack vårt medhavda kaffe till början, sedan köpte vi kaffe av chaffisarna, kaffe och kaka för 8 kronor.

Läste **Karen Armstrongs** Jerusalem-bok, jag hade ju bara en vecka tidigare kommit hem från en spännande journalistresa till Jerusalem.

Borstade tändarna på kvällen vid stopp på en rastplats vid Baden Baden.

Måndag 28 juni 1999

Sov rätt bra på bussen, inte speciellt trötta på morgonen. Skönt med luftkonditioneringen. **Arvid** plockade vi upp enligt överenskommelse på en rastplats i Jurabergen klockan 03.30. På morgonen för vi genom vackra Rhone-dalen, stannade för frukost klockan 8 på en fransk vägkrog.

Sen mädde man som en ny människa, njöt av färden genom Montpellier, svängde så småningom av åt vänster för att korsa Pyreneerna. Otroligt vackert landskap med många medeltida städer. Blev dock lite åksjuk.

Pausade på en utsiktsplats vid den högsta punkten, 1600 meter över havet. Strax efter passerade vi gränsen

till Spanien, och för så genom en 5 kilometer lång tunnel med brant nedförslut oavbrutet till staden Berga, vårt mål. Framme klockan 14.40.

Körde tvärs genom staden till dominikaner-nunnornas skola där vi inkvarterades på dormitoriet. Gunnar hade förberett hur deltagarna skulle placeras. Bubu och jag samt Daniel fick sängar på tredje våningen, medan Mattias och Marie fick sova i sovsäckar i gymnastiksalen.

Efter en stunds vila gav vi oss ut på stan. Det var dessvärre siesta-tid så alla restauranger var stängda, men vi hittade ett utomhuscafé – La Tosca där vi kunde beställa pizza.

På kvällen anlände de deltagare som som valt att inte åka buss utan istället flyga till Barcelona. Klockan 21 hade vi ett introduktionsmöte i matsalen.

Tisdag 29 juni 1999

Frukost på dormitoriet klockan 08. Sedan gemensam promenad till Musikskolan för informationsmöte klockan 09.30. Alla 130 deltagarna samlade för att lyssna på lägerledningen, d v s Gunnar, Göran och jag då vi presenterade veckans verksamhet. Lite nervöst, men det gick bra.

Förmiddagsrepetitioner klockan 08.30-12.30, eftermiddagspass 16.30-19.00. Musiklärarna presenterade sina program, **Joakim Casagrande, Ulv Saxing** och så **Per-Åke Holmlander** som gjort ett arrangemang av Den blomstertid nu kommer. Daniel fick plats i en stråkorkester och Bubu skulle sjunga med kören medan jag, Mattias och Marie spelade i orkester.

På grund av pinsam miss i planeringen hade vi i lägerledningen försummat att ordna med aktiviteter för icke-spelande medföljande barn. Första dagen fick Gunnar Sandin ta på sig den uppgiften, men sedan löstes problemet så till vida att Bubu och **Evy, Rolfs** fru, åtog sig att ta hand om dessa barn. På förmiddagarna lärde Bubu dem att sjunga indisk musik, framför allt **Tagore**-sången *Phule Phule*, och på eftermiddagarna tog Evy dem med till ett friluftsbad.

Mitt på dagen gick vi till en restaurang i stan men hade otur med maten. Fick äcklig fläsklägg.

På väg tillbaka till musikskolan passerade vi ett kraftverk från 1868 som enligt stockholmsmusikern **Kai Anders Sempler** utgjorde starten för industrialiseringen av Berga-regionen med många textilfabriker på 1800-talet, nu alla nedlagda. Samtalade med **Torbjörn Tännsjö** och **Anita Dahlgren**. På kvällen gick jag och Bubu till en närbelägen bar och drack kaffe. Sedan hem till dormitoriet där nunnorna generöst nog tillät oss att driva en bar. Jag fick i uppdrag att sköta försäljningen där mellan klockan 22 och midnatt.

Onsdag 30 juni 1999

Mottagning hos borgmästaren Jaume Farguell i Rådhuset klockan 12. Detta eftersom vårt ursprungliga vecoprogram i all hast hade måst ändras till följd av ett nyligen avhållt kommunalval där vår värd, den kristdemokratiska borgmästaren i skulle tvingas lämna sin post på fredag. Lördagens konsert flyttades därför till fredag kväll och lördagens bankett fick ersättas av en mottagning på rådhuset redan i dag.

På förmiddagen spelade vi dock efter schemat 09:30 till 11:30, men sedan gick vi i samlad tropp till rådhuset, genom centrum längs den vackra trädövertäckta avenyn. Vi 130 personer gjorde entré och jag, Göran och Gunnar eskorterades först in till borgmästarens rum för lite småsnack, sedan åter ut till mottagningssalen och hela svensk-gruppen. Borgmästaren höll ett formellt välkomsttal med lägerledningen vid sin sida på hederspodiet. Han gav oss stadsvapnet som present till orkestern. Sedan höll jag ett tacktal, det blev bra och efteråt tycktes alla andra också vara nöjda därmed. Kände mig stolt med starkt självförtroende.

Efteråt avslutad mottagning gick vi längs shoppinggatan och in på turistbyrån. Smala gator i gammal stil, köpte en solfjäder för 85 pesetas till Marie. Gick sedan till La Tosca-baren och satt kvar där tills klockan 15:30.

En officiell plikt ytterligare: Lokaltidningen Regio 7 hade avtalat att de skulle få fotografera oss, och så skedde framför kyrktrappan.

Satt när detta skrevs i eftermiddagspasset och spelade i skönt luftkonditionerat auditorium. Satt mellan klarinettkollegerna **Ingela Tykesson** – som var så imponerad av våra barn, **Mattias** och **Marie** spelar ju med vår stororkester – och **Karin Widergren** som beklagade sig över att hon inte var så duktig på sitt instrument.

Torsdag 1 juli 1999

Besteg Querallt-berget med **Mattias** och **Tobias** direkt efter första spelpasset, så vi kom iväg 12:30 mitt under dagens hetaste timmar. Härlig vandring, men rejält svettig, uppför branta sluttningarna, först genom Bergas smala gränder i gamla stan – av **Mattias** kallat "ghetto", så förbi fortet och hamnade i en grönskande dalgång i en bäckravin.

Korsade en landsväg längs vilken det låg hotell och restauranger. Därifrån, gulmarkerad stig upp till 1300-talskyrkan S:t Perl de Madrona. Så fint, utsikt över vidsträckt landskap. Därefter, stärkta av vatten, kex och persikor, kunde vi njuta av en skön stig genom barrskog upp till La Serralada de Querallt och en imponerande utsikt. Stor parkeringsplats, restaurang och en modern kyrka med Madonnafigur, symbolen för Bergueda-regionen som Berga tillhör.

Tog annan väg tillbaka, rakt ner för berget, trappor med tre anhalter, var och en försedd med ett kapell. Rejält öm i fötterna efteråt, var nere i stan klockan 15:50. Drack cola och kaffe på en bar, sen hem och duschade, innan det var dags bege sig till på spelning igen 16:30 till 19.00.

På kvällen promenad till stadsparken och tittade på den magnifika amfiteatern med ett par familjer från Enköping. Marie fått en vän som hette **Wenche**. Tittade också på ett monument som uppförts till minne av vänortsrelationen mellan Berga och Högsby kommun i Småland (i vilken det också finns ett samhälle med namnet Berga). Vi tog oss till restaurangen vid Stadsteatern, 16 personer totalt varav nio barn. Åt mat och drack vin. **Torbjörn** enda övriga från Lund.

Mycket prat med ägaren om innehållet på menyn. Lamm och kyckling, skaldjurs-soppa och brylépudding (*flan*) gick på 1 500 pesetas per person. Bjöds på cognac av ägaren när vi skulle gå. Han hade förresten varit i Sverige och var nu jätteentusiastisk över att så många svenskar nu besökte hans hemstad.

Åter till dormitoriet klockan 22.

Fredag 2 juli 1999

Artikeln i lokaltidningen Regio Sju publicerad om vårt besök i Berga och vår konsert. Såg tidningen hos nunnorna på morgonen – de är så positiva gentemot oss och i synnerhet **Bubu**.

Generalrepetition på förmiddagen till klockan 13:30, hela vårt program. Gick riktigt bra, bättre än på själva konserten.

Fick räkningen för dormitoriet, högre än beräknat då vi missat kalkylera för frukosten som kostade 70 kronor per vecka och person. Erik gav pengar till mig och så betalade jag 756 000 pesetas. Fick tolkhjälp av **Lena Thermanius**. Åt mackor till lunch i skolträdgården. **Mattias** och **Marie** gick dock iväg och åt pizza.

Klockan 17:15 storhandlade jag med **Bubu**, mat, sprit och åtta liter vatten för kvällens bar. Därefter klockan 18 hade kören inklusive **Bubu** genrep, och sedan var det dags för kobraorkesterns genrep med vår stororkester.

Konserten ägde rum med start klockan 21:30 i Lladro-parkens amfiteater. Fantastisk kväll med entusiastisk publik. Fullsatt, tre av nunnorna där på plats liksom restaurangägaren och hans fru. Barnorkestern inledde och sedan följde stråkarna med **Daniel** – de ackompanjerade dessutom kören – och så slutligen vår orkesters konsert och avslutningsvis spel av lokal kobraorkester.

Bejublat framträdande, inte minst vårt spel av katalansk folksång och Per-Åkes svit med oss och kobraorkestern med sina vassa instrument. **Joakim** spelade med dem. Sen följde emellertid ett märkligt tal. En person i publiken, **Ola Löfström**, politiker från svenska vänorten Högsby, hade rest hit från Sites och höll ett tal om vårt besök men han var inte alls intresserad att träffa oss. Han hade dock en intressant sak att informera om, nämligen att borgmästare **Farguell** verkligen hade avgått från sin post nu på fredagskvällen.

Lördag 3 juli 1999

Barcelona-utflykt med förhinder. De flesta av deltagarna som ville följa med for med vår stora svenska buss, men den rymde inte alla, utan vi var tvungna att hyra en minibus dessutom. Vår familj for med den jämte **Tobias** och **Arvid** liksom **Rolf** och **Evy** med sina barnbarn och **Håkan Carlssons** familj. Vi kom iväg en halvtimme försenade då chauffören väntat på fel ställe. Till en början var det en behaglig resa genom vackra dalgångar, men så plötsligt nån mil från Barcelona gick fläktrammen sönder. Blev stående på motorvägen i över en timme med en djävulsk trafik.

Incidenten medförde dock att vår sammanhållning i gruppen växte, och med hjälp av vår mobiltelefon kunde chauffören ringa efter en ersättningsbuss. Räddningen kom och klockan 13.30 var vi framme vid Olympic Beach, stranden vid OS-byn från 1992. Underbar playa och ljuvligt badvatten. Badade och njöt, samt åt lunch på en strandrestaurang.

Plötsligt ringde telefonen. Det var mamma **Gerd** som ringde från Lund. Vi berättade om att vi hade 35 graders värme i luften och 25 i vattnet.

Klockan 16 hämtade minibussen oss och for till Las Ramblas, Barcelonas paradgata. Steg av vid Columbusstatyn och därifrån gick vi i sakta mak upp längs Ramblan med dess myller försäljare, gycklare, levande statyer, Sangria-serveringar, och så mötte vi de andra som rest med Hyllingebussen.

Vi berättade om våra äventyr med minibussen och alla förfärad. Göran, **Leif** och **Ingrid** som rest med sightseeingbuss runt staden gav oss sina sina dagsbiljetter a 1 800 pesetas. Jättekul för jag, Daniel och Tobias utnyttjade nu dessa biljetter för att åka med en sådan buss tog utan tak. Steg på vid Placa Cataluna och for den blå rundan förbi massa intressanta platser.

Gaudi-arkitektens byggnadsverk, den ofullbordade kyrkan dit många av svenskarna tog sig, förbi det mäktiga Nationalmuseet och upp på Montjuich-berget där OS-stadion ligger högst upp med utsikt över såväl havet som hela staden. Vidare **Miro**-museet och linbanestationen. Så ner via hamnen åter till Columbus-statyn där vi gick av.

Åter upp längs Ramblan, klockan nu 19:30 lördag kväll, mängder av flanerande människor. Träffade inte Bubu och de andra i familjen, som dock haft kul och shoppat på egen hand. Via Place Catalunya – med duvor i massor – ner mot gamla stan, trånga gränder kring katedralen. På vägen dit hittade vi ett fantastiskt varuhus i sex plan med restaurang och mysigt café överst.

På första våningen en skivavdelning, sökte efter *sardanes*-musik och köpte en sådan kobla-orkesterplatta för 800 pesetas lika med 40 kr. Tappade bort Tobias, men Daniel och jag gick upp till caféet och drack kaffe med mjölk, utsökt gott, för 195 pesetas. Servitrisen blev mycket förvånad att Daniel skulle dricka kaffe.

Återfann Tobias vid varuhusingången, och tillsammans tog vi oss till mötesplatsen. Columbus-statyn.

Alla i sällskapet nöjda med dagen. Daniel och Mattias köpt fina t-shirts och Marie hårband. Skön hemfärd, lämnade det underbara Barcelona och for nu på kvällen alltmera invävda i smog, ingen sol syntes nu längre.

Förbi det mäktiga bergsmassivet Montserrat och dessförinnan passerade vi staden Sabadell – det vara nära den staden vi hade stannat på motorvägen i flera timmar. Åter i Berga strax efter klockan 22. Käkade mackor i köket och satte oss sedan i baren. Diskuterade Barcelonas skönhet och våra upplevelser under dagen.

Dessutom kom flera personer från kyrkan där en gospelgrupp från Nashville haft konsert. Vi hade sett de tjocka matronorna stiga på en sightseeing-buss härom dagen.

Håkan Carlsson plötsligt blivit så väldigt hjärtlig gentemot mig, trevligt. I bussen pratade jag mycket med hans fru, **Eva Ingvarsson**. Hon jobbade på Bibliotekstjänst Artikelsök och varit redaktör för Press på Bibliotek. Vi hade träffats på Tidskriftsverkstadens invigning i Lund 1988.

Söndag 4 juli 1999

Även idag våldsamt varmt även om jag tycker om det med an Bubu klagat på värmen hela veckan. Så nöjd efter gårdagens resa och över att lägret förlöpt så fint. Gunnar så avslappnad.

Ändå lite förvecklingar: Vi skulle ha vårt sista spelpass idag klockan 10 till 12 på musikskolan, men väl där finner vi att auditoriet övertagits av en annan kurs. I all hast fick vi planera om. Det blev så att vi spelade på dormitoriet, utomhus. Kom igång 10:45 och höll på i två timmar. Först Per-Åke och sedan Joakim.

Lunch på kinesrestaurangen vid Hotell Estel. Fick iväg vykortet som Marie skrivit bland annat till farmor och farfar till sist. Detta genom att lämna in dem på hotellet. Därefter tillbaka till dormitoriet, duschade, nöjd efter kinamaten, och ägnade eftermiddagen åt att packa inför morgondagens hemresa.

Avslutningsfest i Berga klockan 20 på dormitoriet. Festkommittén under ledning av **Stina Hall** och några stockholmare blev stor succé med knytkalas som alla delade på. Vi hade förberett genom att shoppa på Bergas största varuhus med Evy mitt på dagen.

Samtidigt som festen planerades genomfördes klockan 18 en mini-konsert på gågatan i Berga av storbandet, kören och en tåg-orkester med lägerdeltagare. Jag orkade inte gå dit men Marie gjorde det med sin kompis Wenche.

Underbart uppställt i köket och så åt vi utomhus vid dukade bord på gården. Bubu och Evy fixat skinka med melon och indisk lök/gurka-sallad. För övrigt en uppsjö av allt som stans affärer haft att erbjuda i form av ostar, pastejor korvar, bröd och frukt. Drack Don Simon tetravin inhandlat av **Martin Skånberg** i närliggande minilandet Andorra.

Festen bjöd på mycket underhållning i form av bland småflickorna som ordnade cirkus, familjen Albertsson spelade på blockflöjter och så uppträdde Bubus dansbarn sjungande två indiska barnvisor. Stor succé. Liksom därpå följande Daniels soloframträdande då han spelade **Tele-mann** på viola som en gud. Allt detta i samband med inledande välkomstbål som bestod av sangria.

Senare på kvällen sjöng kören och det bjöds på diktläsning. **Hasse Jeleby** drog sina standardlåtar inklusive *Hög-dalen Blues*. Slutligen bjöd storbandet upp till dans, jag dansade vals med Bubu.

Men roligast blev att alla lägeransvariga avtackades. Bubu och Evy fick present för sitt jobb med barnen, orkester- och körledarna avtackades och så även lägerledningen – Gunnar, Göran och jag. Fick en t-shirt med texten España plus en flaska tequila, blev så glad.

Höll mig nykter. Nunnorna fixade vänligt nog hand om all disk, men kvart i midnatt började de vilja ha alla stolar och bord återställda. Jag hjälpte till med att bära bord ner i källaren och stolar till klassrummen. Satt sedan kvar en stund men gick och oss klockan 1.

Måndag 5 juli

Hemresa från Spanien. Upp 06:30 helt pigg. Packade färdigt och hjälpte barnen med deras sovsäckar och luftmadrasser i gymnasalen. Åt frukost 07:30, duschade och sen på med nya t-shirten. All packning upp gården tills att bussen med våra chaufförer **Tore** och **Claes-Göran** kom klockan 08:30 för inpackning.

Farväl till dem som skulle flyga hem och ömt avsked till nunnorna, som hade en alldeles speciell förkärlek för Bubu. Bussen iväg 09:10. For inte samma väg som på nedresan utan nu via Girona rakt ut till kusten och sedan norrut mot Frankrike. Skyfall med åska vid Lyon, sen regn hela natten genom Tyskland. Läst i Jerusalemboken. Kändes väldigt bra efter lyckad Spanienvistelse. Käkade mat i Jurabergen och borstade tänderna på tysk vägkrog .

Tisdag 6 juli

Vaknade norr om Hamburg, och åt frukost på rastplats. Färjan från Puttgarden klockan 10:15 och från Dragör klockan 14. Kom med den färjan trots att det egentligen var fullbokat. Slumrade mycket under under färden. Lämnade av malmöborna och fortsatte slutligen till Lund, framme klockan 15:45. Catta och **Sven-Erik** mötte (vi hade ringt dem med mobilen från färjan). De körde barnen och vårt bagage hem medan Bubu och jag promenerade.